

Sygn. akt I C 374/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Sekretarka L. K.

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2018 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę 10899,90 zł

I umarza postępowanie co do kwoty 10899,90 zł;

II zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 10899,90 zł (dziesięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) za okres od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 2 lutego 2018 r.;

III zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 3917,00 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 374/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. pozwem z dnia 4 grudnia 2017 r. wnosił w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 10899,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wytoczenia powództwa tj. 4 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. w odpowiedzi na pozew wskazał, że zapłacił należność główną i wnosił o nieobciążanie go zwrotem kosztów procesu na rzecz powoda.

Pismem procesowym z dnia 11 lipca 2018 r. (data stempla operatora pocztowego) powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 10899,90 zł tytułem należności głównej, podtrzymując jednocześnie żądanie pozwu w zakresie ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 10899,90 zł za okres od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 2 lutego 2018 r. oraz w zakresie zapłaty kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. prowadzi działalność gospodarczą m. in. w zakresie dostawy gazów oraz najmu i dzierżawy urządzeń służących do transportu, przechowywania, utylizacji oraz aplikacji gazów (bezsporne).

(...) Szpital Wojewódzki w C. zajmuje się udzielaniem świadczeń zdrowotnych na oddziałach stacjonarnych oraz w poradniach specjalistycznych w systemie ambulatoryjnym. W związku z wykonywaniem świadczeń zdrowotnych (...) Szpital Wojewódzki w C. nabywał u (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. gazy medyczne oraz dzierżawił urządzenia techniczne do przechowywania gazów (bezsporne).

W związku z zakupem gazów oraz dzierżawą sprzętu przez (...) Szpital Wojewódzki w C., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wystawił faktury:

- VAT nr 4 175 194 904 z dnia 30 września 2017 r. na kwotę 10420,76 zł płatną do dnia 30 października 2017 r.;

- VAT nr 4 175 196 059 z dnia 30 września 2017 r. na kwotę 479,14 zł płatną do dnia 30 października 2017 r. (faktury k. 26 – 30, 53 - 54).

(...) Szpital Wojewódzki w C. należność wynikającą z powyższych faktur zapłacił w dniu 2 lutego 2018 r. (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, mając na uwadze, że okoliczności sprawy są pomiędzy stronami bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Jak wskazano powyżej, pismem procesowym z dnia 11 lipca 2018 r. (data stempla operatora pocztowego) powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 10899,90 zł tytułem należności głównej, podtrzymując jednocześnie żądanie pozwu w zakresie ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 10899,90 zł za okres od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 2 lutego 2018 r. oraz w zakresie zapłaty kosztów procesu.

Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W związku z powyższym na podstawie art. 203 § 1 i 4 kpc w zw. z art. 355 kpc Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Jednocześnie Sąd uwzględnił żądanie w zakresie zapłaty ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 10899,90 zł za okres od dnia 4 grudnia 2017 r. do dnia 2 lutego 2018 r. zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty należności głównej przez pozwanego. Podkreślić należy, że pozwany szpital nie kwestionował wysokości należności głównej, terminu płatności, jak też stopy procentowej odsetek zgodnej z przepisami ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Orzekając w zakresie kosztów procesu, Sąd miał na uwadze, iż zasadą jest – co wynika z treści art. 203 § 2 kpc – że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady, jeżeli powód wykaze, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia powództwa. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (postanowienie Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2012 r. w sprawie II CZ 208/11). Sąd miał na uwadze, że zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1979 r. w sprawie I CZ 92/79, pozwany, który płaci dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, chociaż przed otrzymaniem jego odpisu, z punktu widzenia przepisów kodeksu postępowania cywilnego o kosztach procesu uważany jest za

przegrywającego sprawę i w konsekwencji zobowiązany jest zwrócić powodowi poniesione koszty (art. 98 § 1 kpc). Pogląd ten został również wyrażony przez Sad Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 listopada 1984 r. w sprawie IV CZ 196/84.

Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie; bezspornym jest bowiem, że pozwany szpital zapłacił należność po wytoczeniu powództwa.

Podstawą zatem orzeczenia o kosztach procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania określona w art. 98 kpc. Łączna wysokość kosztów procesu poniesionych przez powoda w sprawie niniejszej wynosi 3917,00 zł, w tym opłata sądowa od pozwu w kwocie 300,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową, w łącznej kwocie 3617,00 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go uzupełnieniem kosztów procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Przede wszystkim jednak należy podkreślić, że faktem znanym sądowi z urzędu jest nie regulowanie przez pozwanego należności wobec swych kontrahentów, o czym świadczą liczne procesy sądowe. Jego obowiązkiem jest więc zaciąganie jedynie takich zobowiązań, które będzie w stanie realizować. To na tym bowiem podmiocie ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać środki na bieżące regulowanie należności wobec swoich kontrahentów. Niedopuszczalnym jest przenoszenie kosztów finansowania działalności pozwanego na inne podmioty. Są one uczestnikami obrotu gospodarczego, których celem i zadaniem jest osiągnięcie zysku. Do zakresu ich działalności nie należy kredytowanie działalności innych jednostek, nawet takich, jakimi są szpitale.